Wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet (*BS* 9 juli 1991) zoals gewijzigd bij wet van 13 juni 2010 (*BS* 21 juni 2010).

Art. 6

§ 1 Verboden is elke reclame voor een kredietovereenkomst die specifiek gericht is op:

1° het aanzetten van de consument, die het hoofd niet kan bieden aan zijn schulden, tot het opnemen van krediet;

2° het benadrukken van het gemak of de snelheid waarmee het krediet kan worden verkregen;

3° het aansporen tot hergroepering of centralisatie van lopende kredieten of die tot uiting brengt dat lopende kredietovereenkomsten bij de beoordeling van een kredietaanvraag geen of een ondergeschikte rol spelen.

Is eveneens verboden elke reclame voor een kredietovereenkomst die:

1° verwijst naar een erkenning, een registratie of een inschrijving in de zin van deze ◂wet▸;

2° door verwijzing naar het maximale jaarlijkse kostenpercentage of naar de wettelijkheid van de toegepaste kostenpercentages de indruk wekt dat deze de enige zijn die kunnen worden toegepast.

Iedere verwijzing naar het wettelijk toegestane maximale jaarlijkse kostenpercentage en naar de wettelijk toegestane maximale debetrentevoet moet ondubbelzinnig, leesbaar en goed zichtbaar of, in voorkomend geval, hoorbaar worden voorgesteld en moet het wettelijk toegestane maximale jaarlijkse kostenpercentage nauwkeurig aanduiden;";

3° aanduidt dat een kredietovereenkomst kan worden gesloten zonder informatie die zou toelaten de financiële toestand van de consument na te gaan;

4° een andere identiteit, adres of hoedanigheid vermeldt dan door de adverteerder opgegeven bij de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, in het raam van de erkenning, registratie of inschrijving;

5° om een kredietsoort aan te duiden enkel een benaming hanteert die verschilt van degene die door deze wet worden aangewend;

6° voordeeltarieven vermeldt zonder opgave van de bijzondere of beperkende voorwaarden waaraan de toekenning van deze tarieven is onderworpen;

7° aanduidt met bewoordingen, tekenen of symbolen dat het kredietbedrag ter beschikking wordt gesteld in baar geld of contant.]2

§ 2 Verboden is tevens elke reclame die de vermelding "gratis krediet" of een gelijkaardige vermelding, anders dan de verwijzing naar het jaarlijkse kostenpercentage bevat.

§ 3 Verboden is tevens elke reclame die een daad in de hand werkt die beschouwd moet worden als een niet-naleving van of een inbreuk op deze ◂wet▸ of haar besluiten.

§ 4 Wanneer reclame tegelijk betrekking heeft op kredietovereenkomsten die zowel binnen als buiten het toepassingsgebied van deze ◂wet▸ vallen en de reclameboodschap niet op een

duidelijke, opvallende en desgevallend hoorbare wijze aanduidt welke informatie betrekking heeft op welke kredietovereenkomst dan is dit artikel van toepassing op de ganse reclame.]2